

VACANCES MÉCANIQUES

วันหยุดช่อนกล

BY

ELVIRE BONDUELLE

06/06 TO 27/06/2020

บัตรเชิญชิ้นนี้จะชวนคุณมีปฏิสัมพันธ์ หรือโต้แย้ง และขับเคลื่อนความคิดด้วยชิ้นงานศิลปะที่ได้แรงบันดาลใจจากความสุขในบ้านหรือจุดหมายที่สวยงามตามการตีความของผู้ชม -Elvire Bonduelle จะลบล้างอคติที่ยาวนานผ่านนิทรรศการศิลปะเดี่ยว “วันหยุดช่อนกล” ของเธอ

เรามักจะถูกชักจูงให้เชื่อว่าการเดินทางท่องเที่ยวแสดงถึงจิตวิญญาณแห่งการผจญภัยและเปิดใจกว้างในขณะที่การอยู่กับบ้านดูขาดไร้ประกายแสงสี จำเอน่าเบื่อหน่ายและเป็นเครื่องหมายของความเกียจคร้าน การเหยียดหยามคนติดบ้านเป็นประเด็นหนึ่งที่ Ivan Goncharov นักประพันธ์นวนิยายชาวรัสเซียและ Mona Chollet นักเขียนบทความชาวสวิสหยิบยกขึ้นมากล่าวแก่ ในแนวทางเดียวกับที่ศิลปิน Elvire Bonduelle ล้อเลียนกลุ่มนักท่องเที่ยวซึ่งทุกปีจะต้องพากันออกไปพักผ่อน เพียงเพื่อจะเปิดกระเป๋าเดินทางหรือผู้ขายหาดลง ณ จุดเดิม

วันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ทุกคนยึดถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ คือประเด็นเริ่มต้นของงานนิทรรศการนี้ ผสมผสานกับการตีความเชิงศิลปะจากฉากในภาพยนตร์เรื่อง Du Côté de la Côte(1958) ที่ Agnès Varda ตั้งคำถามถึงเหตุผลแท้จริงที่ดึงดูดให้เหล่านักท่องเที่ยวหลังไหลไปชุมนุมกันที่เฟรนช์ ริเวียร่าในวันหยุดฤดูร้อน ด้วยโต๊ะตัวหนึ่ง, เก้าอี้, สนามสวยสมบูรณ์แบบและรั้วกัน ในเว็บแรกที่มาผ่าน นิทรรศการของ Elvire Bonduelle อาจชวนให้นึกถึงชีวิตพลาสติกในบ้านย่านชานเมือง มากกว่าจะแสดงความงามของทิวทัศน์แปลกตาอย่างเวลาท่องเที่ยวพักผ่อน แต่มุมมองนั้นจะผันแปรไปอย่างรวดเร็วเมื่อได้เดินผ่านเข้าสู่ระเบียบที่เต็มไปด้วยสีอันอันท้าทายให้เราทบทวนปรับเปลี่ยนความคิดเดิม ๆ เกี่ยวกับวันหยุดพักร้อน

ผลงานศิลปะการจัดวางและประติมากรรมของ Elvire Bonduelle นำเสนอและจุดประกายความคิด ด้วยวิธีจัดระเบียบวัตถุสิ่งของและผู้คนในพื้นที่ เพื่อสื่อถึงการลึกลับนี้ มีอิสระจากชีวิตประจำวันอันจำเจหรือความอึดอัดยุ่งเหยิงในบ้าน โดยแสดงผ่านการวางแผนทุกอย่างก้าวบนเส้นทาง ที่นำไปสู่การจัดระบบกิจวัตรตามตารางเวลา ทั้งเรื่องชีวิต, งาน, การพักผ่อนและความสุข

ในฉากที่เหมือนสนามเด็กเล่น ผู้มาเยือนจะได้ท่องเที่ยวแบบเดียวกับ Delphine นางเอกของ Eric Rohmer ในภาพยนตร์ปี 1986 เรื่อง The Green Ray ที่ค้นหาทางเลือกในการท่องเที่ยวพักผ่อน – ชายหาด, ภูเขา หรือชนบท – เหมือนการลองเสื้อผ้าทั้งตามกาลเทศะทางสังคมและเพื่อแต่งเล่นคลายเหงา อย่างที่นักวิจารณ์ Geoff Andrews เรียกว่าการเล่น “มายากลสด” ที่ลื่นไหลไปตามอารมณ์

ลวดลายที่เป็นธรรมชาติ ออร์แกนิกแต่นำเสนอด้วยศิลปะการทำซ้ำ คือจุดเด่นของผลงานชุดวันหยุดช่อนกล Vacances Mécaniques ที่เน้นสององค์ประกอบแห่งความขัดแย้งในไลฟ์สไตล์ร่วมสมัย: โอ้อวดและช่อนเร้น ด้วยผีแปรงมินิมัล ศิลปินวาดภาพทิวทัศน์แมกไม้ ที่ชวนให้ผู้ชมตีความว่าสิ่งที่เห็นเป็นเส้นขอบฟ้าหรือแนวรั้วต้นไม้กั้นอาณาเขตส่วนตัว รื้อและต้นไม้ กับลวดลายภาพบนแนวผนังล้อมรอบพื้นที่แกลเลอรีให้กลายเป็นช่องตาราง ที่อยู่อาศัยสำหรับครอบครัวยุคนิวเคลียร์ - ครอบครัวขนาดเล็ก และสัดส่วนในอุดมคติที่พบเห็นได้บ่อยครั้ง ตั้งแต่ภาพพิมพ์บิลบอร์ดที่ขยายใหญ่เกินขนาดไปจนถึงความกว้างยาวที่เข้ากับอินสตาแกรม

ย้อนไปในสมัยทศวรรษที่ 60 Things นวนิยายของนักเขียน Georges Perec วิเคราะห์ชีวิตของเหล่าอัปปีผ่านทางตัวละครเอกคู่รักหนุ่มสาวชาวฝรั่งเศสที่ไขว่คว้าหาความสุขในอุดมคติและยึดติดอยู่กับการบริโภคอย่างไม่รู้จักพอ ในขณะเดียวกัน เนื้อเรื่องก็แสดงถึงความพยายาม (อันล้มเหลว) ของพวกเขาที่จะหนีออกจากวงจร เพราะคาดการณ์ได้ว่าเส้นแบ่งระหว่างภายนอกและภายในจะ ล่มสลาย) มาถึงยุคของความ เป็นมินิมัลลิสต์ที่เคยสื่อแสดงยามออกไปนอกร้าน –ด้วยการจัดของน้อยชิ้นตามแพ็คเกจ ลิสต์ของนักเขียน Joan Didion ที่แพร่ หลายในอินเทอร์เน็ต -บัดนี้ทวนคืนกลับสู่ภายใน กลายเป็นความนิยม จัดบ้าน แบบน้อยชิ้นให้หายกรงรัง ในขณะเดียวกันการออกท่องเที่ยวกลายเป็นเรื่องที่ ต้องวางแผนอย่างรอบคอบ เหมือนที่เคยบรรจงจัดวางแจกันกับหนังสือบนโต๊ะ กาแฟ ไม่ว่าจะเป็นเวลาอยู่ในบ้านหรือ ยามท่องเที่ยวพักผ่อน คุณลักษณะต่าง ๆ ที่สื่อถึงความสุขก็มักจะถูกจัดสรรใส่แฮชแท็กหลากหลายเท่าที่จะนึกได้ จาก อุดมคติที่ต้องมี “บ้าน-รถ-สุนัข” บัดนี้ได้ถูกแทนที่ด้วยแฮชแท็กอย่าง #nevercomingback เสียแล้ว

VACANCES MÉCANIQUES

วันหยุดช้อปกา

BY

ELVIRE BONDUELLE

06/06 TO 27/06/2020

With playful invitations to either interact with / resist / be piloted by her body of works - musings on domestic bliss or your idea of a picture-perfect destination - Elvire Bonduelle writes off an enduring prejudice in her solo exhibition Vacances Mécaniques.

Too often, we are led to believe that going out demonstrates qualities such as an open mind or adventurous spirit, whereas staying in has the less stellar reputation of being somewhat stifling, boringly conventional and a sign of laziness. Just as authors, from Russian novelist Ivan Goncharov to Swiss essayist Mona Chollet, sought to rehabilitate the unfairly disparaged homebodies, Elvire Bonduelle teases at the equally gregarious nature of holiday-goers - many of whom, each year, unpack their suitcases or lay down their beach towels in the same spot.

The sacrosanct annual leave as a routine or ritual provides a departure point for this exhibition. Artfully surveyed in Agnès Varda's *Du Côté de la Côte* (1958), the summer holidays ignite tidal flows of tourists on the French Riviera, with the filmmaker turning her attention to the crowd as she questions their aspirations. With a table, chairs, a perfect lawn and fences, Elvire Bonduelle's exhibition may, at first glance, evoke the plasticised domesticity of a suburban residence rather than more exotic locations. Yet such thought is rapidly set aside as we are guided through a colourful terrace and dared to rethink our collective understanding of breaks and intermissions.

Elvire Bonduelle's installations and sculptures suggest, if not trigger, movement - policing bodies in space. The promise of an escape - either from daily life or the cluttler of one's home - finds itself hindered by preplanned steps and pathways, leading towards the mechanical, clockwork arrangement of life, work, rest and happiness. In this playground-like setting, the visitor roams not unlike Eric Rohmer's *Delphine*, heroine of his 1986 film *The Green Ray*, who sheepishly seeks out different holiday options - the beach, the mountain, the countryside - as one would try on different outfits. Either forcibly embracing social injunctions or in search of a cure for her loneliness, she nonetheless encounters what critic Geoff Andrews called "improvised magic".

Organic yet repetitive, the motifs taking centre stage in *Vacances Mécaniques* contribute to mark two opposing imperatives of the contemporary lifestyle: to flaunt and to conceal. Using minimal strokes, the artist paints an arborescent landscape and leaves viewers guessing whether it is a horizon line or a hedge, the delimitation of one's private domain. The trees and fences, along with the photographic frieze running along the walls encircle the gallery space, transforming into an individual cell. A habitat fit for a nuclear family - the ideology of which is omnipresent, be it on blown out-of-proportion billboard prints or fitted into Instagram-supported ratios.

Author Georges Perec's fictional study of 1960s yuppiedom, his novel *Things*, saw its protagonists - a young French couple - grapple with such idealised happiness, primarily tied to an insatiable consumption. Yet the novel also looked at their (failed) attempt to escape this model, prefiguring the collapse of interior / exterior dichotomies. In our era, the minimalism once associated with time away from home - best epitomised by the internet's celebration of writer Joan Didion's *Packing List* - has made its way back into households through decluttering. Concurrently, getaways have become as neatly curated as a vase and a book strategically placed on a coffee table once were. Whether at home or on a retreat, attributes denoting happiness are sorted into as many hashtags as one can think of. The "house - car - dog" motto has now been supplemented with a #nevercomingback

